

A JÉGNYALÓKÁS missziós pénzalap

Írta: Mckenna Clarke
Igaz történet alapján

„Monda néki Jézus: Legeltesd az én juhaimat!”
(János 21:17).

Egy forró napon Jared hazafelé sétált istentiszteletről Anyával és Apával. Az Elemiben tanultakon gondolkodott. Mivel Jared nem hall jól, nagyon oda kellett figyelnie a tanítója által mutatott képekre, és a táblára írt szavakra.

Aznap arról tanultak, hogy Jézus arra kérte a tanítványokat, hogy legyenek misszionáriusok. Jared azon gondolkodott, hogy mit tehetne az evangélium megosztásáért, ahogy azt Jézus kérte. Tudta, hogy még túl fiatal a misszionáriusi szolgálathoz. Aztán támadt egy

nagyszerű ötlete. Talán már most elkezdhetné félretenni rá a pénzt!

Amint hazaért, Jared elfutott a kecskéje, UMBER mellett, egyenesen be a házba. Elővett egy műanyag dobozt, és óvatosan lyukat vágott a tetejébe. Az oldalára azt írta: „Pénz a misszióra”. Aztán bement a szobájába, és az ágy alól előszedte a pénzét. Egyenként bedobálta az összeset a dobozba. De az érmék még a doboz alját is alig-alig fedték be. Hogyan tudna több pénzt keresni?

Jared gondolkodott és gondolkodott. Kinézett az ablakon a ragyogó napsütésbe. A Fülöp-szigeteken

nagy volt a forróság. Jared és a barátai szinte minden délután kókuszos jégnyalókat ettek iskola után. „Ez az!” – gondolta. Esetleg készíthetne jégnyalókat, és eladhatná másoknak, akik egy kis hűsítőre vágynak.

Jared elszaladt, hogy megkeresse Anyát. „Megmutatod, hogyan kell jégnyalókat készíteni?” – jelezte Jared. Jelnyelven beszélgettek, ami azt jelenti, hogy az ember a kezével mondja el, amit szeretne. Anya mosolygott és bólintott.

Másnap Jared és Anya elment a nagy piacra, és megvette az összes hozzávalót. Amikor hazaértek, Jared elővett egy nagy edényt, és kókusztejet, sűrített tejet, vaníliát, valamint kókuszreszeléket kevert össze benne. Anya és Jared egy tölcséren keresztül kis zacskókba töltötték a keveréket. A zacskókat betették a fagyasztóba. „Kiváló!” – jelezte Anya.

Sokáig tartott, amíg a jégnyalóka megfagyott. De másnap, az iskolából hazaérve végre készen volt! Jared felállt egy székre, és levette a hűtőszekrény tetejéről a fehér hűtőtáskát. Az aljába néhány törölközőt rakott, azokra

pedig rétegesen rárakta a jégnyalókat. Már alig várta, hogy eladja őket!

Kiszaladt a poros utcára. Néhány barátja házilag eszkábált papírsárkányokkal játszott, mások a strandpapucsokkal dobtak célba egy konzervdobozra.

Jared felállított egy asztalkát az úttest mellett, és egy nagy táblát helyezett rá: „Jégnyalóka: 5 peso.” A barátja, Jhonell odaszaladt, és a hűtőtáskára mutatott. Adott Jarednek egy ötpesóst, cserébe pedig kapott egy jégnyalókat. A srácok pacsiztak.

Hamarosan Jared többi barátja is odajött jégnyalókat venni. Amikor néhány órával később Anya vacsorázni hívta Jaredet, már csak néhány jégnyalóka maradt.

Jared fogta a szinte üres hűtőtáskát és a pénzt. Az egyik zsebébe félretett néhány érmét a tizedre, a többi érmét pedig a másik zsebébe sülyesztette. Már alig várta, hogy lássa megtelni a missziós perselyét!

Otthon beszórta a misszióra szánt érméket a doboz alján lévő kupacra. Még mindig rengeteg volt a hely! Jared mégis melegséget érzett belül, amikor arra gondolt, hogy egy nap majd missziót fog szolgálni. Úgy döntött, hogy addig fog mindennap jégnyalókat árulni, amíg meg nem telik a doboz. Jó érzés volt pénzt keresni ahhoz, hogy misszionárius lehessen belőle, ahogy azt Jézus kérte tőle. ●

A szerző a Fülöp-szigeteken szolgált misszionáriusként, most pedig az Amerikai Egyesült Államok Virginia államában él.

